

Οι λαοφίλπτες εφεδρείες

Επειδή διακρίνω τη σχετική νευρικότητα στα περί ανασχηματισμού σχόλια, οφείλω να συστήσω ψυχραιμία και να υπενθυμίσω ότι εκ των βασικών αρχών του ανθρωπισμού, και της ανθρωπιάς, είναι η αλληλεγγύη προς τους πάσχοντες συνανθρώπους μας. Να επισημάνω, δε, πως ακόμη και η φυλή των πολιτικών έχει αισθήματα, πάθη και λοιπά ανθρώπινα χαρακτηριστικά όπως δύο πόδια, δύο χέρια, δύο μάτια. Θέλω να πω, άνθρωποι είναι κι αυτοί και δεν χρειάζεται να τους αποπαίρνετε σε πρώτη ευκαιρία παλεύοντας, εξ αντανακλάσεως, να αποδείξετε εις εαυτούς και αλλήλους πως είστε ανώτεροι των προσδοκιών σας, επειδή οι άρτι διορισθέντες υπουργοί είναι κατώτεροι των προσδοκιών σας. Ας είμεθα ρεαλιστές. Η κυβέρνηση πάρε το μήνυμα των ευρωεκλογών, το ερμήνευσε κατά γράμμα και ανταποκρίθηκε όπως άφειλε στη δημοκρατική απαίτηση της κάλπης. Δεν μπορούσε παρά να προσαρμοστεί στο επίπεδο και στον ανθρώπινο τύπο που ο σοφός λαός επέλεξε να στείλει εις τας Ευρώπας. Δεν πιστεύω να περιμένατε τίποτε Τσάτσους, τίποτε Κανελλόπουλους ή Τρυπάνηδες, στον πολυδιαφημισμένο ανασχηματισμό. Οι λαοφίλπτοι της σήμερον είναι άλλων προδιαγραφών.

Άλλθεια, μπορεί κανείς να εξηγήσει σε απλά ελληνικά τι ακριβώς σημαίνει πολιτικά η «λαϊκή δεξιά» της οποίας εκπρόσωποι στελέχωσαν υπουργεία και υφυπουργεία; Μάλλον πρόκειται περί ευφημισμού, εκφραστικό γενόσημο, υποκατάστατο κάποιας γνωσιότητας που υπάρχει κάπου στο βάθος, αλλά

ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

κανείς δεν ενδιαφέρεται να ψάξει να τη βρει. Λαϊκή δεξιά, όπως κεντροδεξιά, όπως κεντροαριστερά, όπως φιλελευθερισμός, όπως σοσιαλισμός, όπως, όπως, όπως. Στην πραγματικότητα όλα αυτά περιγράφουν ανθρώπινους τύπους και δεν έχουν ουδεμία σχέση με πολιτικές. Τι σημαίνει «λαϊκή δεξιά»; Ελάτε τώρα. Στο μυαλό αναδύεται αυτομάτως το πορτρέτο κάποιου απ' αυτούς

Δεν ξέρω τι σχέση έχει με την ανάπτυξη ο Γιακουμάτος, ξέρω όμως ότι έχει πλάκα, περισσότερη από τον Λαφαζάνη.

που καλλιεργούν την ευφυΐα των πρωινάδικων, κατ' επάγγελμα θυμωμένου με αυτά που συμβαίνουν στον κόσμο, έτοιμου να διακόψει τον συνομιλητή του και να επιθυμεί να ολοκληρώσει όταν κάποιος πάει να τον διακόψει. Αυτό που διακόπτει ο ένας τον άλλον και προσπαθούν να ολοκληρώσουν όλοι μαζί πετώντας κάποια ατάκα διά της οποίας νομίζουν ότι προκαλούν οργασμόν στο φιλοθέαμον και αγουροξυπνημένο κοινό τους είναι η αποθέωση όχι μόνον της λαϊκής δεξιάς, αλλά παντός «λαϊκού» στον τόπο μας. Τώρα, αν ο εκπρόσωπος του λαού κα-

τοικοεδρεύει στην πρωινή εκπομπή του «γέροντος» Παπαδάκη –κατά το γέρων Παΐσιος– ή στο υπουργικό γραφείο των Εσωτερικών, δεν έχει και τόσο μεγάλη διαφορά. Σημασία έχει ο λαός, ως επίσης και το γεγονός ότι η φυλή των πολιτικών μας, εκεί που νομίζεις ότι έχει εξαντλήσει τις δυνάμεις της, καλεί τις χρυσές εφεδρείες της, όπως τον κ. Κικίλια και τον κ. Ορφανό. Οφείλουμε βεβαίως να ξεχωρίσουμε τον κ. Γιακουμάτο, ο οποίος δεν ξέρω τι σχέση έχει με την ανάπτυξη, ξέρω όμως ότι έχει πλάκα, περισσότερη πάντως από τον κ. Λαφαζάνη της λαϊκής αριστεράς. Και η πλάκα στους καιρούς της αφόρητης πολιτικής ανιάς που ζούμε μετράει ενιοτε περισσότερο και απ' τις πολιτικές.

Διάβασα επίσης πως η κυβέρνηση της λαοφίλπτης εφεδρείας δεν είναι μακράς πνοής, θα αναστείλει τις μεταρρυθμίσεις και έχει σε γενικές και ειδικές γραμμές προεκλογικό χρώμα. Δεν συμφωνώ, αν εξαιρέσω βέβαια ότι κάποιοι αθέτησαν την υπόσχεση που έδωσαν στον ελληνικό λαό πως θα υπουργοποιήσουν τον κ. Σπυλιωτόπουλο. Λέγεται μάλιστα πως ο λαός εν τη σοφία του δεν τον εξέλεξε δήμαρχο της Αθήνας για να στείλει το μήνυμα πως τον θέλει υπουργό Πολιτισμού. Αν εξαιρέσω λοιπόν μερικές τέτοιες, διόλου αμεληπτέες λεπτομέρειες, οφείλω να παρατηρήσω πως η πκπρά παρουσία της κεντροαριστεράς, έστω τημάτων της, στο πλευρό της κεντροδεξιάς και με αιχμή του δόρατος τη λαϊκή δεξιά δεν αφήνει και μεγάλα περιθώρια αποτυχίας.

ttheodoropoulos@kathimerini.gr